

UZASADNIENIE

Formularz UWŁ	Sygnatura akt	III K 355/21	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, można wypełnić część 3–8 formularza			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.		1.30 listopada 2009 r.	1.II K 641/09
2.		1.13 września 2011 r	1.IV K 184/11
3.		1.31 marca 2016 r	1.VIII K 91/16/N
4.		1.04 marca 2016 r.	1.II K 2/16
5.		1.04 kwietnia 2017 r.	1.II K 1170/16
6.		1.27 września 2018 r.	1.III K 523/18
7.	1.wyrok łączny Sądu Rejonowego w Tczewie	1.22 października 2018 r.	1. II K 792/18
8.		1.05 września 2019 r.	1.II K 394/19
9.		1.15 listopada 2019 r.	1.II K 839/17

10.		1.14 grudnia 2020 r.	1.XIV K 765/20
11.	Sąd Rejonowy w Legionowie	05 kwietnia 2019 r.	II K 410/1
12.	Sąd Rejonowy dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie	15 marca 2021 r.	XIV K 64/21

0.1.1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
	Pobyty w zakładach karnych	Informacja z CZSW	13-16v 18-20 137-139 142-144
	Zachowanie skazanego w zakładzie karnym ocenione jako dobre	Opinia o skazanym	140-141
	Karalność skazanego	Informacja z KRK, odpisy orzeczeń	22-24 – informacja z KRK 36-39 41-43v 50 51-52 53 54 59

			68 70 74-82 110-111 116-121 – wyroki jednostkowe
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

1.Ocena Dowodów		
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Informacja CZSW o pobytach, Opinie o skazanym, Informacja z KRK, odpisy orzeczeń	nie budziły żadnych wątpliwości, -nie były kwestionowane przez strony, -sporządzone przez organy procesowe, w formie określonej przepisami prawa
0.1.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów 0.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		

Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
1. PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
1.	Sąd Rejonowy w Legionowie z dnia 15 listopada 2019 r., sygn. akt II K 839/17	kara łączna 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności
2.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 14 grudnia 2020 r., sygn. akt XIV K 765/20	kara 2 lat pozbawienia wolności
3.	Sąd Rejonowy w Legionowie z dnia 05 kwietnia 2019 r., sygn. akt IIK 410/16	kara łączna 5 lat pozbawienia wolności,
4.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 15 marca 2021 r., sygn. akt XIV K 64/21	kara łączna 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
Z uwagi na daty wydania wyroków w sprawach skazanego H. B. na wstępie należało ustalić jaki stan prawny winien być uwzględniany przy ocenie warunków do wydania wobec skazanego wyroku łącznego. Warunki łączenia kar i środków karnych określono w rozdziale IX Kodeksu karnego. Przepisy te na mocy ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks		

karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 roku, poz. 396) uległy z dniem 01 lipca 2015 roku zmianie. Na podstawie art. 19 ust. 1 ww. nowelizującej ustawy przepisów Rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. regulujących zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r., nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, tj. przed dniem 01 lipca 2015 r., chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu 1 lipca 2015 r.

Ostatnia zmiana przepisów dotyczących kary łącznej weszła w życie z dniem 24 czerwca 2020 r. na mocy ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19, która wprowadziła podobne jak przed 1 lipca 2015 roku zasady orzekania kary łącznej. Zgodnie z art. 81 ust. 1 tej ustawy zmiany dotyczące przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy. Oznacza to, że najnowsza nowelizacja tej materii nakazuje do kar prawomocnie orzeczonych przed 24 czerwca 2020 roku stosowanie dotychczasowych przepisów.

Analiza art. 81 ust.1 ww. ustawy nie pozwala na połączenie kar orzeczonych prawomocnie przed 24.06.2020 r. z karą orzeczoną

prawomocnie 24.06.2020 r. albo po tej dacie jak w niniejszej sprawie.

Po dniu 24 czerwca 2020 r. uprawomocnił się jedynie jeden wyrok XIV K 64/21, co świetle art. 81 ust 1 ustawy zmieniającej oznacza, że tylko w stosunku do niego można zastosować art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym po 24 czerwca 2020 r. Z uwagi na powyższe, nie można wykorzystać instytucji łączenia kar, skoro do połączenia jest tylko jedna kara.

Istniały również wyroki orzeczone przed dniem uprzedniej jeszcze nowelizacji, to jest przed 01 lipca 2015 r., jednakże Sąd nie znalazł argumentów do uznania, iż połączenie skazań na ówczesnych przepisach miałoby być w jakikolwiek sposób względniejsze dla sytuacji skazanego (przepisy sprzed 01 lipca 2015 r. nie pozwalały bowiem na łączenie kar łącznych orzeczonych w wyrokach jednostkowych jak i łącznych).

Zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k., jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Stosując w prawidłowy sposób art. 4 § 1 k.k. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, sąd winien rozważyć "względność" ustaw przy porównaniu stanu normatywnego z daty orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego oraz stanu normatywnego z czasu popełnienia każdego z przestępstw wchodzących w skład zbiegu" (por. także wyroki SN: z dnia 7 listopada 2014 r., II KK 284/14, OSNKW 2015, Nr 3, poz. 27, i z dnia 25 czerwca 2014 r., II KK 139/14, LEX nr 1480321)

Odnosząc zasadę stosowania ustawy względniejszej dla sprawcy, należy wskazać, że rozwiązaniem lepszym dla skazanego jest zastosowanie przepisów kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym sprzed nowelizacji, a aktualnych w chwili popełnienia osądzonych czynów, ponieważ możliwe będzie połączenie wszystkich niewykonanych kar (w tym również kar łącznych) zasądzonych wyrokami w sprawach.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. Sąd wydaje wyrok łączny o ile zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami. Przesłanki te określone są w art. 85 k.k. Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie dnia wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami Covid-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem Covid-19 (Dz.U. z 2020 r., poz. 1086) jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, której podstawą są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Z kolei według § 3 tego przepisu jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega

łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu. Zgodnie zaś z § 3a tego przepisu jeżeli kara wykonywana lub orzeczone, o której mowa w § 3, stanie się następnie podstawą orzeczenia kary lub kar łącznych, zakaz łączenia kar odnosi się również do tej kary lub kar łącznych. W przepisie § 4 wskazano, iż karą łączną nie obejmuje się kar orzeczonych wyrokami, o których mowa w art. 114a k.k.

W stosunku do skazanego **H. B.** pozostały do wykonania w całości i w części kary opisane w części wstępnej wyroku. Orzeczono wobec niego kary jednorodnjowe – pozbawienia wolności.

Sąd na etapie sporządzania uzasadnienia dostrzegł, że łącząc kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego pominął karę łączną 10 miesięcy ograniczenia wolności orzeczoną w pkt. 12 wyroku.

Przeprowadzona analiza sytuacji procesowej skazanego pozwoliła ustalić, że w sprawie, zostały spełnione warunki do orzeczenia kary łącznej, określonej na podstawie wyżej powołanych przepisów. W chwili wyrokowania żadna z kar połączonych niniejszym wyrokiem nie została odbyta w całości.

I tak zgodnie z art. 86 § 1 k.k., sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Wobec powyższego w niniejszym przypadku wymiar kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. I wyroku łącznego mógł oscylować w przedziale od 5 lat i 6 miesięcy (najwyższa kara jednostkowa łączna orzeczona wyrokiem) do 15 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar). Z uwzględnieniem zaś niepołączonej kary ograniczenia wolności wymiar kary łącznej mógł wynosić 16 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

1. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Analizując kryteria wymiaru kary łącznej należy stwierdzić, że między przestępstwami z art. 279 § 1 k.k., 275 § 1 k.k., 276 k.k., art. 56 ust. 1 i 3, 59 ust. 1, 63 ust. 1, art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (czyny z łączonych wyroków) nie zachodzi bliski związek przedmiotowo-podmiotowy, albowiem są one skierowane przeciwko różnym rodzajowo dobrom prawnie chronionym, tj. mieniu, wiarygodności dokumentów, życiu i zdrowiu publicznemu. Również związek czasowy, pomiędzy ww. przestępstwami (czyny popełnione na przestrzeni blisko 7 lat w okresie od 11 lipca 2010 roku do 06 września 2017 roku nie jest na tyle bliski, aby uzasadnione było zastosowanie zasady pełnej absorpcji.

Należy podkreślić, że za czas popełnienia przestępstw rozciągniętych w czasie, wieloczynowych, trwałych, a także o charakterze ciągłym, traktować

należy ostatni moment działania sprawy, w tym czas dokonania ostatniego z czynów składających się na realizację przestępstwa ciągłego (vide wyrok Sądu Najwyższego z dn. 15.04.2002r. o sygn. II KKN 387/01, LEX nr 52943).

Sąd orzekając karę łączną 12 lat pozbawienia wolności wziął pod uwagę skodyfikowane dyrektywy wymiaru kary łącznej – określone w treści art. 85a k.k. obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r.: orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zatem przedmiotem oceny Sądu powinny być w tym wypadku nie elementy związane bezpośrednio z czynem, uwzględnione już w wyroku skazującym, ale elementy związane z osobą sprawcy.

Na wymiar kary orzekanej wyrokiem łącznym wpływ ma także zachowanie skazanego w zakładzie karnym lub w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok SN z dn. 22.01.1991, IV KR 100/90, OSP 1992/6/137). Z tych względów Sąd przeprowadził dowód z aktualnej opinii o skazanym odbywającym karę pozbawienia wolności, po to aby mieć orientację jak przebiega proces jego resocjalizacji. Niemniej jednak Sąd podziela wyrażone w orzecznictwie stanowisko, iż nawet dodatnia prognoza penitencjarna wobec skazanego ma jednakże jedynie drugorzędne znaczenie przy kształtowaniu wymiaru kar łącznych

(por wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 listopada 2007 r., II AKa 404/07, LEX nr 578239).

Wskazać również należy, iż art. 86 § 1 k.k. nie nakazuje przy orzekaniu kary łącznej stosowania zasady pełnej absorpcji. Przepis ten określa granice w jakich kara łączna może być orzeczona i Sąd stosując zasadę asperacji orzekł karę wobec skazanego w tych właśnie granicach. **Nie ma podstaw do twierdzenia, że wyrok łączny powinien zawsze powodować poprawę sytuacji skazanego. Żaden przepis postępowania karnego nie nakazuje sądowi stosowania zasady absorpcji przy wydawaniu wyroku łącznego** (por. postanowienie SN z 8 listopada 2006 roku III KK 63/06, LEX nr 324527; wyrok SA w Gdańsku z dnia 25 października 2007 roku sygn. akt II AKa 301/07, POSAG 2008/1/158). Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie podkreśla się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji jak i zasady pełnej kumulacji, **oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji** (por. A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II AKa 339/03, LEX nr 183336) (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dn.

<p>16.03.2010r. o sygn. II AKa 57/10, KZS 2010/7-8/74).</p> <p>Mając na uwadze powyższe Sąd ukształtował karę łączną posługując się zasadą częściowego pochłaniania, zastosowanie zasady pełnej absorpcji kar stanowiłoby niczym nieuzasadnioną gratyfikację wielokrotnych negatywnych zachowań skazanego. Celem kary łącznej jest bowiem racjonalizacja wymierzonych kar, nie zaś premiowanie sytuacji osoby, która dopuściła się wielu przestępstw.</p>		
<p>1. Wymiar Środka karnego</p>		
<p>Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego</p>		
<p>1. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym</p>		
<p>Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II</p>	<p>Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu H. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:</p> <p>a) o sygn. akt II K 839/17- okres dotychczas wykonanej kary pozbawienia wolności od dnia 16</p>	

	<p>sierpnia 2020 r. do dnia 24 czerwca 2022 r.;</p> <p>b) o sygn. akt XIV K 765/20- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 24 października 2017 r. od godz. 10:00 do godz. 14:02;</p>	
III	<p>W pozostałym zakresie wyroki, które uległy połączeniu pozostawiono do odrębnego wykonania.</p>	
IV	<p>Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., który ma zastosowanie również w odniesieniu do wyroków łącznych, umarza się postępowanie, jeżeli postępowanie co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.</p> <p>Sąd Rejonowy w Tczewie w dniu 05 września 2019r. w sprawie II K 394/19 (pkt 8 wyroku) wydał wyrok łączny w stosunku do skazanego analizując wszystkie wyroki jakie zostały wydane do tego momentu i wymierzył skazanemu karę łączną w sprawach II K 792/18 (pkt. 7- w którym połączono kary pozbawienia wolności w sprawach VIII K 91/16/ N - pkt. 3 i II K 1170/16 - pkt. 5) i III K 523/18 (pkt. 6). Tym samym w powyższym zakresie co do wyroków z pkt. 3,5, 6, 7-8 zachodził stan powagi rzeczy osądzonej obligujący niniejszy sąd do umorzenia postępowania.</p> <p>Sąd na etapie sporządzania uzasadnienia dostrzegł nieprawidłową podstawę umorzenia postępowania w zakresie wydania wyroku łącznego dotyczącego wyroków:</p> <p>- (1) sygn. akt II K 641/09 minął okres, w którym było możliwe zarządzenie wykonania warunkowo</p>	

	<p>zawieszonej kary pozbawienia wolności</p> <p>- (2) sygn. akt IV K 184/11kara wykonana</p> <p>- (4) sygn. akt II K 2/16kara wykonana</p> <p>Podstawą umorzenia winien być art. 572 k.p.k.</p>
--	--

1.Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
V	Skazany H. B. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego korzystał z pomocy obrońcy z urzędu w osobie adw. A. K.. Obrońca obecny był na dwóch terminach rozprawy. Z uwagi na powyższe konieczne było zasądzenie na jego rzecz kwoty 144 (stu czterdziestu czterech) złotych plus VAT, tytułem obrony skazanego wykonywanej z urzędu, a nie kwoty 120 złotych jak to nieprawidłowo wskazano w wyroku. Kwota ta ustalona została w oparciu o treść przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 18).
VI	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa koszty sądowe z uwagi na to, iż poniesienie tych kosztów przez skazanego byłoby dla niego zbyt uciążliwe. S. S. odbywa obecnie karę pozbawienia wolności, ponadto sądy orzekały wobec niego środki kompensacyjne w postaci obowiązków naprawienia szkody, z których skazany nie wywiązał się do dnia dzisiejszego.

1.PODPIS